Eukaristisk mirakel, der fandt sted under messen fejret af biskop Claudio Gatti i Rom, Italien

HISTORIE:

Den 11. juni 2000, pinsedagen, mens jeg fejrede den hellige messe i kirken "Eukaristiens Moder", skete der et stort eukaristisk mirakel.

Jeg havde lige afsluttet at fremsige konsekrationens formel for brødet, da blod begyndte at strømme ud af min hostie.

For mig standsede tiden. Jeg var bøjet over hostien, som jeg holdt mellem mine hænder, og stirrede på det guddommelige blod, der spredte sig over en stor del af dens overflade.

Jeg stod ubevægelig i en tid, der for de tilstedeværende syntes uendelig, fordi de troede, jeg følte mig dårlig, da mit ansigt vekslede mellem en imponerende bleghed og en stærk rødme.

Da jeg kom mig lidt, løftede jeg langsomt hostien.

Blandt de tilstedeværende opstod der stor følelse, men alt foregik i en atmosfære af dyb fordybelse og levende deltagelse.

Mens jeg sænkede min blodplettede hostie, så jeg i patenen to andre store hostier, som, ifølge hvad Eukaristiens Moder senere ville sige, var blevet reddet fra vanhelligelse og bragt til det taumaturgiske sted, fordi "biskoppen, seeren og medlemmerne af fællesskabet elsker Eukaristien meget højt og er klar til at give deres liv for at forsvare den."

Efter at have fremsagt konsekrationens formel for vinen og løftet kalken, tog jeg patenen, der indeholdt den af mig indviede, blodplettede hostie samt de to andre hostier, der var reddet fra vanhelligelse, og gik langs kirkens bænke, så de tilstedeværende kunne se dem på nært hold, bekræfte begivenhedens sandhed, opfatte duften, der udgik fra den blodplettede hostie, og i fremtiden vidne om det mirakel, der var sket.

Da jeg udførte "brødets brud", fortsatte blodet med at dryppe for øjnene af de tilstedeværende. Selvom det var med beklagelse, måtte jeg spise min blodplettede hostie, som det er foreskrevet i normerne 113-116 i kapitel IV af instruktionerne for fejringen af den hellige messe, som findes i missalet.

Under den hellige kommunion smagte jeg den søde smag af Jesu blod og mærkede en stærk varme og en intens duft, der trængte ind i mit indre.

Med dette sidste store eukaristiske mirakel har Gud sat sit segl på alle de tidligere, som blev afvist af kirkens store mænd, der krævede at kende navnet på præsten, som havde indviet hostierne, som Jesus, Jomfru Maria, helgenerne og englene transporterede til det taumaturgiske sted, herunder de mange hostier, der havde udgydt blod.
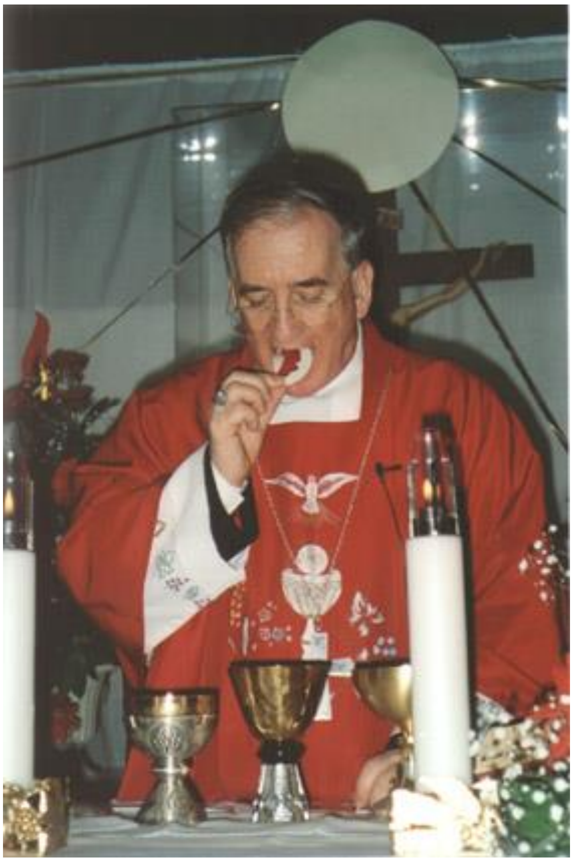
Ligesom Johannes så blodet og vandet, der strømmede ud fra Jesu gennemborede side, således har jeg, en biskop ordineret af Gud, seeren Marisa Rossi og mange mennesker set blodet strømme ud fra den hostie, jeg havde indviet, og vi kan gentage med apostlen: "Den, der har set det, aflægger vidnesbyrd om det, og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt, for at også I kan tro." (Joh. 19:35)